

IX Ka 528/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w Wydziale IX Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – S. S.O. Aleksandra Nowicka (spr.)

Sędziowie: S.O. Rafał Sadowski

S.O. Lecha Gutkowski

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Kotarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Marzenny Mikołajczak

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2014r.

sprawy **R. D.** oskarżonego z art. 286§1 kk i **M. D.** oskarżonego z art. 286§1 kk i in.

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonych

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Brodnicy z dnia 13 maja 2014 r., **sygn. akt II K 118/14**

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelacje za oczywiście bezzasadne;

II. zwalnia obu oskarżonego z obowiązku poniesienia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami powstałymi w tym postępowaniu obciąża Skarb Państwa.

IX Ka 528/14

UZASADNIENIE

R. D. został oskarżony o to, że w dniu 24 stycznia 2014r. w B. przy ul. (...) na parkingu sklepu (...) działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z M. D. doprowadził D. i R. Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 800 zł, w ten sposób, że zaproponował sprzedaż dwóch nowych laptopów za kwotę 500zł, przy czym dodał jeszcze dwa nowe laptopy za kwotę 300 zł, gdzie w rzeczywistości zakupione laptopy były niesprawne, czym kupujących wprowadził w błąd co do stanu technicznego zakupionego sprzętu, przez co spowodował straty na łączną kwotę 800 zł na szkodę D. i R. Z.

tj. o czyn z art. 286§1 kk.

M. D. został oskarżony o to, że w dniu 24 stycznia 2014r. w B. przy ul. (...) na parkingu sklepu (...) działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z M. D. doprowadził D. i R. Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 800 zł, w ten sposób, że zaproponował sprzedaż dwóch nowych laptopów za kwotę 500zł, przy czym dodał jeszcze dwa nowe laptopy za kwotę 300 zł, gdzie w rzeczywistości zakupione laptopy były niesprawne, czym kupujących wprowadził w błąd co do stanu technicznego zakupionego sprzętu, przez co spowodował straty na łączną kwotę 800 zł na szkodę D. i R. Z., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od 22.08.2008r. do 22.10.2008r. i od 22.04.2009r. do 19.05.2010r. z zaliczeniem okresu od 12.09.2007r. do 14.09.2007r. kary łącznej 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w R.z dnia (...). sygn.. akt (...), za umyślne przestępstwo z art. 244§1 kk w zb. Z art. 288§1 kk

przy zastosowaniu 11§2 kkw zw. z art. 64§1 kk i inne, w okresie od 19.05.2010r. do 28.06.2010r. i od 1.09.2010r. do 21.01.2012r. kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w R.z dnia (...). sygn.. akt (...)za przestępstwo umyślne z art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk oraz w okresie od 21.01.2012r. do 21.11.2013r. kary 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w R.z dnia (...). sygn.. akt (...)za przestępstwa umyślne z art. 280§1 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 64§2 kk

tj. o czyn z art. 286§1 kk w zw. z art. 64§1 kk.

Sąd Rejonowy w Brodnicy wyrokiem z dnia 13 maja 2014r. uznał obu oskarżonych za winnych popełnienia zarzucanych im czynów i wymierzył R. D. karę 1 roku pozbawienia wolności zaś M. D. karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zobowiązał oskarżonych solidarnie do naprawienia szkody poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonych kwoty 800 zł; kosztami procesu obciążony został Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wnieśli obaj oskarżeni.

W jednobrzmiących apelacjach podnieśli zarzuty:

- naruszenia przepisów procedury karnej polegającego na przekroczeniu zasad swobodnej oceny dowodów oraz rozstrzygnięciu niedających się usunąć na ich niekorzyść,
- błędu w ustaleniach faktycznych mających wpływ na treść orzeczenia polegających na „bezzasadnym przyjęciu, że wprowadzili w błąd pokrzywdzonych,
- rażącej niewspółmierności kary.

W konkluzji skarżący wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie albo zmianę wyroku poprzez zmniejszenie orzeczonej kary pozbawienia wolności i warunkowe zawieszenie jej wykonania albo o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje nie zasługiwały na uwzględnienie.

W pierwszym rzędzie należało stwierdzić, że Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził przewód sądowy gromadząc materiał dowodowy pozwalając na merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy. Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji nie wykraczają poza granice swobodnej oceny dowodów, poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, ocena których nie wykazała błędów natury logicznej i faktycznej, była zgodna ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, znajdując swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia.

W uzasadnieniu Sąd wskazał jakie fakty uznał za ustalone, na czym opierał poszczególne ustalenia i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych, a następnie wskazał prawidłowe wnioski jakie wyprowadził z dokonanych ustaleń.

Apelacje skarżących stanowią li tylko swoistą polemikę ze stanowiskiem Sądu Rejonowego, korzystającym z ochrony przewidzianej w art. 7 k.p.k i nie proponują żadnych nowych argumentów, które nie byłyby już rozważane przez Sąd I instancji. Fakt zaś, że poczynione ustalenia nie odpowiadają linii obrony przyjętej przez oskarżonych nie uzasadniają twierdzenia o tym, iż są błędne.

Skarżący nie wskazują na żadne fakty, które mogłyby wywołać wątpliwość co do wiarygodności dowodów, które stały się podstawą ustalenia stanu faktycznego. Oznacza to, że dokonane ustalenia uwzględniają całokształt zebranego materiału dowodowego oraz, że poszczególne dowody ocenione zostały w zgodzie z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wskazaniami wiedzy. Wyjaśnienia oskarżonych, stanowiące realizację przyjętej przez nich linii obrony, nie mogą być uznane za wiarygodne, na co wskazywał już Sąd w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Prawem osoby oskarżonej jest odmowa złożenia wyjaśnień lub składanie wyjaśnień, które nie odpowiadają

prawdzie – realizując w ten sposób linię obrony. Obowiązkiem Sądu zaś jest dążenie do ustalenie prawdy obiektywnej poprzez przeprowadzanie szeregu dowodów, których wiarygodność jest weryfikowana. W przeciwieństwie do osoby oskarżonej świadkowie mają obowiązek zeznawać prawdę pod rygorem narażenia się na odpowiedzialność karną, ale ocena ich wiarygodności także należy do sądu orzekającego. W sprawie niniejszej Sąd I instancji szczegółowo umotywowwał zeznaniom których świadków, w jaki zakresie i dlaczego dał wiarę, a także ustosunkował się do wiarygodności znajdujących się w aktach sprawy dokumentów. Przedstawioną argumentację będącą wynikiem wnikliwej analizy należy w całej pełni podzielić, jaką odpowiadającą zasadom logicznego rozumowania i zgodnej z zasadami doświadczenia życiowego. Odpowiedzi na wszelkie wątpliwości zgłaszane w apelacjach znajdują się w szczegółowym uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia.

Apelacje oskarżonych w gruncie rzeczy sprowadzają się do ponawiania słów o swojej niewinności, które mają stanowić przeciwwagę dla ciężaru dowodów, na których oparł się Sąd, ferując niekorzystny dla oskarżonych wyrok, stąd też trudno wieść Sądowi odwoławczemu szerszą zeń polemikę.

Oskarżeni lansowali, i w dalszym ciągu to robią w swych środkach odwoławczych, że nie są oni sprawcami przestępstw im przypisanych, ale czynią to wbrew obiektywnym dowodom ocenionym prawidłowo przez Sąd. W swojej wersji zdarzenia pomijają zupełnie dowody obiektywne, nie odnosząc się do ich istnienia ani wymowy w żaden logiczny sposób. Niewątpliwie oskarżony ma do tego prawo, ale nie oznacza to, że Sąd wbrew zasadom logiki winien je zaakceptować.

Uznać zatem należy, że mając dwie grupy dowodów – z jednej strony mało logiczne i wykrętne wyjaśnienia oskarżonych, a z drugiej spójne tak wewnętrznie, jak i z sobą wzajemnie zwłaszcza uznane za wiarygodne zeznania świadków oraz także dokumenty - Sąd I instancji w sposób zgodny z zasadami logiki i doświadczenia życiowego dokonał ich analizy i oceny, która znalazła pełną aprobatę Sądu odwoławczego. Apelacja nie proponuje zaś żadnych innych argumentów, które nie byłyby już znane Sądowi I instancji i do których Sąd by się nie odniósł w uzasadnieniu.

Prawidłowość kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonym jest niekwestionowana. Kary pozbawienia wolności nie budzą zastrzeżeń i zostały orzeczone z uwzględnieniem zasad wymiaru kary. Oskarżeni nie wskazują jakich okoliczności Sąd meriti nie uwzględnił, ani jakim nie przydał należytej wagi.

W tym stanie rzeczy, wobec bezzasadności zarzutów apelacyjnych, zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.

Biorąc pod uwagę sytuację osobistą i majątkową oskarżonej Sąd II instancji odstąpił od obciążania jej kosztami sądowymi oraz wydatkami, którymi obciążył Skarb Państwa (art.636§1 kpk w zw. z art. 624§1 kpk).